

Poslední mohykán - Devítka

D Dsus4Hmi A
1. S očima dokořán hřála mě bříšky prstů,
G A D
nikdy jsem nebyl tak sám.
Zpívala hlasem vran moudrostí svatých z mostů,
ostrá jak vzduch zimních rán.

Emi E
R: To někde odněkud Bůh smazal pár vět
Hmi A G
a dal mi křídla a rozšířil svět.
Hmi E
A já se ztratil jako kluk v buši prvního flámu,
Hmi E
jako brok, který uvízl v trámu,
Hmi A G
voják v plný polní před vraty chrámu,
D
poslední Mohykán.

2. Tak trochu po hvězdách, trošku po nedozrání,
voní dech mladých vín.
Po chlebu a po hrách dojde i na hledání,
společných krásných vin.

R: To zrovna odněkud Bůh smaže pár vět
a dá mi křídla a rozšíří svět.

A já se ztratím jako kluk v duši prvního flámu,
jako brok který uvízl v trámu,
voják v plný polní před vraty chrámu,
poslední Mohykán,
G A7 D
poslední Mohykán,
G A7 D
poslední Mohykán.